

Kuran-ı Kerim'in Al-i İmran Suresinde Hak Teala (cc) Hz. Resulü Allah'ın (sav) muhaliflerini mübahaleye davet etmesini emretmiştir. Bu konudaki Ayet-i Kerime şöyledir:

"Sana bu ilim geldikten sonra seninle bu konuda çekişenlere de ki: Geliniz, sizler ve bizler de dahil olmak üzere, siz kendi çocuklarınızı biz de kendi çocuklarımızı, siz kendi kadınlarınızı, biz de kendi kadınlarımızı çağıralım, sonra da dua edelim de Allah'tan yalancılar üzerine lanet dileyelim." (Âl-i İmran Suresi; Ayet 62) [1]

Aynı Kuran-ı Kerim mealinde bu Ayet şöyle izah edilmiştir:

"Bu Ayete mübahale ayeti denir ki, bir meselede haklı olanın ortaya çıkması için karşılıklı lanetleşmek demektir. Tefsircilerin belirttiğine göre Necran Hıristiyanlarından bir heyet, Resulü Allah'ın (sav) huzuruna gelerek, Kuran Hz. İsa'nın babasız doğduğunu kabul ettiğine göre onun Allah olması lazım geleceğini iddia ettiler. Hz. Peygamber onları, bir araya gelerek kim yalancı ise Allah'ın ona lanet etmesi için dua etmeye çağırdı. Fakat Necran heyeti buna yanaşmayarak Müslümanların himayesine girmeyi kabul eden bir antlaşma imzalayıp gittiler." [2]

Elmalılı Hamdi Yazır adlı meşhur Türk Müfessiri kendi tefsirinde,

"Bu ayete mübahale ayeti denilir ki, hangi taraf yalancı ise, ona Allah lanet etsin, diye karşılıklı olarak lanetleşmek demektir" kelimeleriyle bu ayeti izah etmiştir. [3]

Bu Ayet-i Kerime'den de anlaşıldığına göre, herkim Yüce Allah (cc) tarafından insanları ıslah etmek üzere görevlendirildiğini iddia ederse o, kendisini yalanlayanları mübahaleye davet ettiği takdirde daima üstün çıkar ve onun muhalifleri Yüce Allah (cc) tarafından azaba çarptırılırlar. Bu azap yalancının ötekenden önce ölüme çarptırıldığı gibi bazen de yalancının açık olarak zillete uğraması şeklinde olabilir. Bu ayetin ışığı altında Hz. Ahmed'in (as) iddiasını inceleyebiliriz.

Bunun bazı örneklerini; mesela Dowie ve Lekram gibi muhaliflerinin nasıl azaba çarptırıldığını daha önce Hz. Ahmed'in biyografisinde mütalaa etmiştik.

Hz. Ahmed (as) "Encam-ı Atam" adlı eserinde kendisini yalanlayanları mübahaleye davet etmiştir. O, bu eserde önce Hıristiyanları mübahaleye çağırmış, daha sonra kendisinin kafir olduğunu söyleyen ve bu konuda fetva veren Müslüman ulema ve meşayihleri ve ileri gelen din bilgilerini mübahaleye çağırmıştır. (Bkz: Encam-ı Atam; Ruhani Hazain; Cilt 11, Sayfa 31-44; Keza Sayfa 45, 51, 64-72, 162-165, 317-318) "Hakikat-ül Vahiy" adlı eserinde de yine muhaliflerini mübahaleye davet etmiştir. (Bkz: Hakikat-ül Vahiy; Ruhani Hazain; Cilt 22, Sayfa 71)

Hz. Ahmed (as) "Hakikat-ül Vahiy" adlı eserinde kendisiyle mübahaleye girerek cezaya çarptırılan ve Yüce Allah'ın (cc) eliyle öldürülenlerin listesini hazırlamıştır. (Bkz: Hakikat-ül Vahiy; Ruhani Hazain; Cilt 22, Sayfa 71, 326, 396, 454, 553, 597, 604)

Şimdi örnek olarak Sadullah adlı bir muhalifiyle nasıl mübahaleye girdiğini ve mübahalenin nasıl sonuçlandığını daha detaylı olarak inceleyelim.

Sadullah İle Mübahale

Hindulardan İslamiyet'e geçmiş olan Sadullah Ludhiyevanî adlı bir kişi, Hz. Ahmed'e (as) karşı çıkarak kendisini yalanlamaya başladı. Herhalde Müslümanları kendisinin de Müslüman olduğuna inandırmak gayesiyle olsa gerek ki o, Hz. Ahmed'e (as) muhalefet konusunda çok aşırı gitti ve kendisine sövmeye başladı. Yazdığı bir şiir vasıtasıyla Hz. Ahmed'i küçük düşürmeye çalışan bu zat ona: "Deccal, yezid, zalim, hayasız, ahmak, yalancı, kafir, mülhid (dinsiz), deccalın eşeği, zırvalayan, medeniyetten uzak, menhus, hilebaz kelimeleriyle küfretti. (Bkz. Kitab-ül Beriye; Ruhani Hazain; Cilt 13, Sayfa 150)

Bu zat 1890 senesinde "Şihab-ı Sakib Ber Mesih-i Kazib" adlı bir kitap yazarak Hz. Ahmed (as) hakkında yine çirkin sözler kullandı ve yalancı olduğunu ileri sürerek pis bir şekilde öleceğini iddia etti. Keza Hz. Ahmed'in (as) Cemaatinin ve yandaşlarının da dağılacağını ileri sürdü. [4]

Sadullah, ayrıca Hz. Ahmed (as) aleyhinde bir şiir yazarak kendisinin azap ile cezalandırılacağını öne sürdü. O, Farsça şiirinde: diyerek Hz. Ahmed'i (as) küçük düşürmeye kalkıştı. Şiirinde şöyle diyordu:

"Hak Teala seni sağ eliyle (yani kuvvetli bir şekilde) yakalayıp, senin şah damarını kesecektir. Senin ölümünden sonra senin yalancı silsilen (Cemaatin) de berbat olup gidecektir. Bu mukadder kılınmıştır. Bu dünyada öyle bir cezayı bir ibtila (imtihan) olarak isimlendiriyorsunuz. Ancak hem kıyamet gününde hem bu dünyada hasara uğramak sana mukadder edilmiştir."

Hz. Ahmed (as) Rabbine (cc) dua etti ve Sadullah'ın cezalandırılmasını istedi. Hz. Ahmed (as) bu konuda Sadullah ile ilgili kendisine indirilen bir Vahyi yayınlamak;

"Ey Allah'ın düşmanı! Sen benimle değil, aksine Yüce Allah ile savaşmaktasın. Allah'ın adına yemin ederim ki bana şu anda (yani) 29 Eylül 1894 günü senin hakkında: ilhamı indirilmiştir. Yani "Şüphesiz senin düşmanın nesli kesiktir" [5]

Hz. Ahmed (as) ayrıca muhaliflerini mübahaleye davet etti. Bu arada Sadullah adlı bu zatı da mübahale kapsamına aldı. (Bkz. Encam-ı Atam; Ruhani Hazain; Cilt 11, Sayfa 70) A

Yırcı Hz. Ahmed (as) adı geçen eserde bulunan Arapça bir kasidesinde Sadullah'ın ölüm ile cezalandırılacağını şöyle ilan etti:

"Kendi pisliliğinle bana eziyet ettin. Ey yaramaz insan! Eğer sen rezillik içinde ölmezsen ben doğru birisi değilim. Ey Rabbimiz! Bizim aramızda bir keramet ile karar ver (ve böylece doğru ile yalancıyı birbirinden ayır.) Sen benim kalbimi ve içindeki bütün sırları görür (ve bilirsin) ya Rabbi!" [6]

Hz. Ahmed'in (as) yazılarından ve kendisine indirilen vahiylerden de anlaşıldığına göre Hz. Ahmed (as), kendisiyle Sadullah arasında gerçekleşen mübahale neticesinde Sadullah ölecekti ve Hz. Ahmed (as) onun ölümünden sonra da yaşayacaktı. Sadullah'ın nesli kesilecekti.

Nitekim Hz. Ahmed (as) ile mübahaleye giren Sadullah adlı bu zat, Hz. Ahmed'in (as) hayatında, Ocak 1907'de koleradan öldü.

Mübahaleye girdiği zaman Sadullah'ın onbeş yaşında bir oğlu vardı. Ancak ondan sonra hiçbir çocuğu olmadı. Sadullah'ın varolan oğlu da çocuksuz öldü ve bugün aradan yüz seneden fazla bir zaman geçmiştir. Yeryüzünde Sadullah'ın nesli asla mevcut değildir. Hz. Ahmed (as) bu konuda şöyle demiştir:

"Ben onun aleyhinde dua ettiğim zaman Yüce Allah (cc) onun ölümünü bana bildirdi. Ayrıca, "Senin neslinin kesileceğini ileri süren Sadullah'ın kendisinin nesli kesilecektir. Ancak ben senin neslini Kıyamete kadar devam ettireceğim. Sen asla bereketlerden mahrum olmayacaksın. Ben sana o kadar bereket vereceğim ki padişahlar (krallar ve sultanlar) senin elbiselerinden bereket arayacaklar. Ben dünya (insanlarının) çoğunu sana yönlendireceğim. Ancak Sadullah senin gözlerinin önünde rezil olarak ölecektir" buyurdu. İşte aynen gerçekleşti." [7]

[1] Kuran-ı Kerim ve Açıklamalı Meali; Türkiye Diyanet Vakfı; Yayın No:86; Ankara 1993; S.56

[2] A.G.E; S.56

[3] Hak Dini Kuran Dili; C.2; Şura-Çelik Yayınları; S.346

[4] Hakikat-ül Vahiy; Ruhani Hazain; Cilt 22; Sayfa 447

[5] Envar-ül İslam; Ruhani Hazain; Cilt 9, Sayfa 86

[6] Hakikat-ül Vahiy; Ruhani Hazain; Cilt 22, Sayfa 446

[7] Hakikat-ül Vahiy; Ruhani Hazain; Cilt 22, Sayfa 451